ग्रामे शारीठकेऽपश्यत् सूत्रं वेतालपातितं ॥३४९॥
भक्त्या प्रतिष्ठां प्राक् तस्मिन् निनीषौ प्रवरेश्वरं ।
जयस्वामी स्वयं पीठे भित्वा यत्नमुपाविशत् ॥३५०॥
वेतालवेदितं लग्नं जानता जगतीभुजा ।
स्थपतेः स जयाख्यस्य नाम्ना प्रख्यापितोऽभवत् ॥३५१॥
नगराप्रातिलोम्याय भक्त्या तस्य विनायकः ।
प्रत्यङ्मुखः प्राङ्मुखतां भीमस्वामी स्वयं ययौ ॥३५२॥
सद्भावश्र्यादिका देव्यस्तेन श्रीशब्दलाञ्छिताः
पञ्च पञ्चजनेन्द्रेण पुरे तस्मिन् निवेशिताः ॥३५३॥
वितस्तायां स भूपालो वृहत्सेतुमकारयत् ।
ख्याता ततःप्रभृत्येव तादृङ्नासेतुकल्पना ॥३५४॥
श्रीजयेन्द्रविहारस्य वृहद्बुद्धस्य च व्यधात् ।
मातुलःस नरेन्द्रस्य जयेन्द्रो विनिवेशनं ॥३५५॥
बुभोज सिंहलादीन् यो द्वीपान् स सचिवोऽकरोत् ।
मोराकनामा मोराकभवनं भुवनाद्भुतं ॥३५७॥
षट्त्रिंशद्वृहल्लक्षाणि पुरं तत्पप्रथे पुरा ।
यस्यास्तां वर्द्धनस्वामी विश्वकर्मा च स मयः ॥३५७॥
दक्षिणास्मिन्नेव पारे वितस्तायाः पुरा किल ।
निर्मितं तेन नगरं विभक्तैर्युक्तमापणैः ॥३५८॥